אמינא חטאת א] הואיל ולכפרה קא אתיא (א)לא בדילין מינה ב] אבל קדשים הואיל ולאו לכפרה קאתי בדילי מנהון ולית בהו מעילה קמ"ל ג] וחטאת שמתה מי אית בה מעילה *והתנן **חטאות המתות ומעות ההולכות לים המלח ד] לא נהנין ולא מועלין אמרי חטאות המתות ה] בחייהן בדילין מנהון לאפוקי היכא דמחיים דלא בדילין מיניה איתיביה רב יוסף לרבה חדא מגו חדא וחדא מגו חדא יוכולן אין מטמאים בגדים אבית הבליעה ומועלין בהן חוץ מחטאת העוף שעשה למטה כמעשה חטאת העוף לשם חטאת וקתני עילויה *כל שהיה פסולו בקדש אינו מטמא בגדים אבית הבליעה וכל שלא היה פסולו בקדש מטמא בגדים אבית הבליעה וקתני *כל שהיה פסולו בקדש אם עלו לא ירדו תיובתא דרבה תיובתא והא דפליגי בה רבה ורב יוסף פשיטא ליה לר' אלעזר דאמר רבי אלעזר *עולת במת יחיד שהכניסה לפנים קלטוה

נבור משום דנהו לכפרה אתו כיון שמתו לית בהו מעילה הפיטו מדרבנן וקשה לשלא לאמר לך שלא ה"ה דבכל קדשי קדשים ס"ל לתנא נמי דמעל ומ"ם דנקט בחטאת טפי משאר קדשי קדשים דס"ד הואיל ולכפרה אתיא דכשהיא חיה קיימא לחטאת: ובדילין מינה. והשתא נמי כשהיא מתה בדילי מינה ולא אצטריך למגזר בה מעילה: קמ"ל. הגה דמעל וכ"ש בהנך דלאו לכפרה אתו ו) ולית בהו מעילה הואיל ומחיים לא בדילי מינייהו אינשי הלי הכי: חטאות המתות. כגון חמשה חטאות המתות: ומעות ההולכות לים המלח. הנך שנמלאו לאחר כפרה: לא נהנין מהן. מדרבנן דאיסורא איכא: *ולא מועלין. *אפילו מדרבנן דהא ליכא למימר לא מועלין מדאורייתא אבל מועלין מדרבנן דלא (ג) מיתרין למימר הכי דכיון דתנא ליה ברישא לא נהנין מדרבנן דליכא אלא איסורא בעלמא הכי מיתרין למימר אבל מועלין אלא הכי מיתרין למימר לא נהנין מדרבנן ולא מועלין נמי מדרבנן דאיסורא בעלמא איכא ולא מעילה וקשה לשלא: אמרי חטאות המתות. כיון דלא קיימי להקרבה אלא למיתה בדילי מינייהו אינשי אפילו מחיים וכ"ש לאחר מיתה דמאיסי ולא אתי לאיתהנויי מינייהו הלכך לא אצטריך למיגזר בהו מעילה לאפוקי שאר [א] חטאות הלהקרבה קיימי דלא בדילי מינייהו מחיים אצטריך למגזר בהו מעילה לאחר מיתה: איתיביה רב יוסף לרבה חדא מגו חדא וחדא מגו חדא. כלומר שלא מלא לו קושיא ממשנה אחת עד שדקדק ג' משניות זו מזו וזו מזו והעמיד השלישית בשטי מקום שחיטה וקתני בה אם עלו לא ירדו ואלו המשניות במסכת זבחים הרי מינייהו הוו בפ' חטאת העוף (דף סו: ודף סח:) והשלישית בפרק הסמוך לו (ג) והכי קתני התם חטאת העוף שעשאה כמעשה עולת העוף ועולת העוף שעשאה כמעשה חטאת העוף וכו' ואוקמינן התם בגמ' דכל הני דתני התם היינו ששינה במקום מליקה ושיטי האלה וקתני התם וטלן אע"ג ששינה בהן לא תשיבי כנבלה אלא דינן כמליקה ואין מטמאין בגדים אבית הבליעה ומועלין בהן דלא יצאו מקדושתן חוץ מחטאת העוף שעשאה למטה מחוט הסיקרא כמעשה חטאת העוף לשם חטאת דהיינו כמצותה דמצותה הוי למטה מחוט הסיקרא דאין מועלין בה שהרי יש לה עכשיו שעת היתר לכהנים ואע"ג דהגא בהאי משנה עלמה עולת העוף שעשאה למעלה דהיינו כמצותה לא הגי דאין מועלין בה משום דעולה כליל ואע"פ שעשית כמצותה אין בה היתר לכהנים הלכך מועלין בה: וקתני. בהאי (ד) משנה עלמה כל שהיה פסולו בקדש כגון האי דשינה במליקה והולה אינו מטמא בגדים אבית הבליעה והיינו חדא מגו חדא כלומר דהכי דייקינן דכי היכי דהאי דקתני וטלן אין מטמאין בגדים מיירי בשיטי מקום מליקה כדמוקמינן התם אף הא נמי דתני כל שהיה פסולו בקדש אינו מטמא בגדים מיירי בשיטי מקום מליקה: וכל שלא היה פסולו בקדש. כגון שעבר זמנו או שיצא נפה או נקטעה רגלה דהיינו פסול דהלא בקדש אלא שאירע לה קודם שהוקדשה ומלקה מטמא בגדים אבית הבליעה: וקתני. בפרק הסמוך לו כל שהיה פסולו בקדש אם עלו לא ירדו והיינו אידך וחדא מגו חדא דכי היכי דהאי כל שהיה פסולו בקדש אינו מטמא בגדים אבית הבליעה מיירי בשיטי מקום מליקה דהיינו תחילת עבודה אף האי דקתני נמי כל שהיה פסולו בקדש אם עלו לא ירדו בשטי מקום מליקה מיירי וקתני אם עלו לא ירדו וכי היכי דבשטי מקום מליקה לחוד דהיינו התחלת עבודה קתני אם עלו לא ירדו הוא הדין במתניתין בשטי מקום שחיטה לחוד דהיינו התחלת עבודה אם עלו לא ירדו והיינו תיובתא דרבה תיובתא: והא דפליגי ז) (עלה) רבה ורב יוסף. בשטי מקום שחיטה לית ליה לרבי אלעזר דאמר רבי אלעזר עולת במת יחיד שהכניסה לפנים דהכי תנין תמן במס' זבחים בפ' בתרא (דף קיט:) מה בין במת יחיד לבמת לבור דהיינו מזבח במת יחיד אינה טעונה לפון ולא תנופה ולא הגשה ולא ריח ניחוח ואינו נפסל ביוצא כו'. אם הקדים בהמה להקריבה עולה בבמת יחיד בשעת היתר הבמות ונמלך והכניסה לפנים לעזרה להקריבה במזבח : קלטוה

(דף סו:) וקמו הכבת לעיל מינה ששוה כל פסולי מליקה והשתא קאמר אע"ג דנעשית מליקתן בפסול מ"מ מהגיא מליקה לאפוקינהו מידי טומאת נבלת העוף טהור ומועלין בהן חוץ מחטאת כו'. הלי חוץ מחטאת לא קאי אלא אמועלין בהן משום דבשלה ט) מועל בה אף כי נעשית כדינה קאמר חוץ מחטאת שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת דהרי היא נעשית כדינה הלכך אין מועלין בה שהרי יש בה שעת היתר לכהנים וקאמר עלה י) כל שפסולו בקדש אינו מטמא כו' פירוש כל יא] שיש בו הכשר במקום אחר כגון יב] כל שינוי מליקה דקאמר ברישא אלמא קרי פסולו בקדש לכל יג] דאין מטמא בגדים אבית הבליעה והתם קתני עולת העוף שעשאה למטה פסולה ואין מטמא בגדים אבית הבליעה ובפרק המזבח מקדש (זבחים דף פד.) תנן במילתיה דר' שמעון כל שפסולו בקדש הקדש מקבל ואם עלו לא ירדו [ג]אלמא דפסוי עולת העוף שעשאה למטה כלומר שמלקה למטה [ג] קאמר ר' שמעון אם עלו לא ירדו והיינו כמו יד] דשינוי דרום בבהמה דמליקת עוף כשחיטה בבהמה אבל מחטאת שעשאה למעלה לא מייתי דהא אמר בחטאת מלקה בכ"מ במזבח כשרה והא דתניא פר' חטאת העוף (שם דף סו.) חטאת טו]שעשאה למעלה פסולה ר"ל דשני בהולאה טז]ומשיטי דנתינת דם [ד] מלי למיפרך דהא לא דמי כלל לשיטי דרום דשחיטה אבל פריך שפיר מעולה שעשאה למטה דלאמר מה הקטרה בראשו של מזבח אף מליקה בראשו של מזבח הלכך יז] מלקה למטה פסולה והאי שיטי דמליקה הוי כמו שיטי יח] דשחיטה [ה] ול"ש דקרי חדא מגו חדא הא דאם עלו לא ירדו שלא היה יכול להוכיח פירוש דפסולו בקדש אלא מכח דכל שפסולו בקדש דפרק חטאת העוף (שם דף סח:) הרי לך מגו חדא וגם מהכא דכל שפסולו בקדש דפ' חטאת העוף אינו יכול להוכיח אלא מהכא דלעיל בסמוך דעולת העוף שעשאה למטה והרי לך מגו חדא לאריתי ויש ספרים גורסים חדא מגו חדא וחדא מגו תרתי וקרי חדא מגו חדא הכא דכל שפסולו בקדש דפ"ק חטאת העוף לפי שצריכה לבבא דלעיל מינה והכא דמזבח מקדש קרי חדא מגו תרתי לפי שצריכה להכא דפרק חטאת העוף (שם דף סו:) דאיכא תרתי בבי כל שפסולו בקדש ורישא עולת העוף שעשאה למטה כמו שפירשנו לעיל יט] :

והא דפליגי רבה ורב יוסף פשיטא ליה לר"א. כלומר מתוך דברי ר"א ניכר שפשוט לו או כרבה או כרב יוסף דאמר ר"א עולת במה יחיד כו' כלומר עולה שהוקדשה ליקרב בבמת יחיד כגון לאחר שבאו לנב ולגבעון ונגלג שהותרו הבמות והרולה לעשות במה בראשו גגו עושה: **שהכניסה** לפנים כ]. פירש"י בפרק בתרא דזבחים (דף קיט:) כגון לאחר שחיטה [ו] וקשה דר"א היכי קאמר מחילה לכל דבר הא לא שייך בה לפון כיון דשחיטה אלא נראה לפרש שהכניסה כא] חיה לפנים אחר שהוקדשה ליקרב בבמת יחיד כב] שהכניסה לבמת לבור קלטה מחילה לכל דבר לענין כל הדברים האמורים בפ' פרת חטאת (זבחים דף קיב:) דתנן התם מה בין במת יחיד לבמת לבור כיאור וכלי שרת ושחיטת לפון כו' ובעי ר"א עלו מהו שירדו כו' הלי עולה במת יחיד דאמר שהיא לשחוט בלפון לפי שהכניסה לפנים אם שחטו בדרום ועלו מהו שירדו והשתא דייק מינה הש"ס מדקא מיבעיא ליה הלי כלומר כג]שמן הדין לא היה מקומן בלפון שהיא במת יחיד הא אידך פשיטא ליה כלומר אבל עולת במת לבור דאפליגו ביה רבה ורב יוסף פשיטא ליה דלי ס"ד דמספקא ליה כד] לובעי ליה הא ברישא אלא שמע מינה דפשיט ליה ומפרש הש"ס כה] הכי אתיא הבעיא בין לרבה בין לרב יוסף חדא מגו חדא קא מבעיא ליה כלומר קבעי בעולת במת יחיד שהוא מסופק מגו עולה במה לבור שהוא פשוט לך כו] עד כאן לא קאמר רבה התם אם עלו לא ירדו אלא משום דמחילה כהיקפה פסלה כלומר שמד העולה